

1. *Дожына, Н.* Пеўчыя рукапісныя помнікі Супрасльскай традыцыі ў даследаваннях сучасных музыколагаў / *Studia bialorutenistyczne – Беларусазнаўчыя даследаванні: зб. навук. прац // рэд. М. Коржэневскі, М. Саевіч.* – Вып. 8. – Люблін, 2014. – С. 69–79.

2. *Dozhina, N.* Literal Notation Research of Belarus Motet / *N. Dozhina // Journal of Xinjiang Arts Institute.* – 2015. – № 4 – S. 22–26 (на кітайском языке).

*Л. І. Доўнар,
кандыдат педагагічных навук,
прафесар кафедры бібліятэчна-інфармацыйнай
дзеянасці Беларускага дзяржаўнага
ўніверсітэта культуры і мастацтваў*

СУЧАСНЫЯ ЦЭНТРЫ КНІГАЗНАЎЧЫХ ДАСЛЕДАВАННЯЎ БЕЛАРУСІ: ПАМІЖ ТЭОРЫЯЙ І ПРАКТЫКАЙ

Вылучыўшы аб'ектам нашага вывучэння кнігазнаўчыя даследаванні, якія праводзяцца ў Нацыянальнай бібліятэцы Беларусі (НББ) і Цэнтральнай навуковай бібліятэцы імя Якуба Коласа Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі (ЦНБ НАНБ), паспрабуем звярнуць увагу на асноўныя тэарэтыка-метадалагічныя праблемы, прадстаўленыя ў працах супрацоўнікаў аддзелаў і сектараў кнігазнаўства, аддзелаў рэдкіх кніг і рукапісаў, што выступаюць аднымі з галоўных цэнтраў сучасных кнігазнаўчых даследаванняў у Беларусі.

НББ. Гісторыя кнігазнаўчых даследаванняў у НББ, пачатых у 1920-я гг., цесным чынам звязана з эвалюцыяй і станаўленнем арганізацыйнай структуры бібліятэкі, яе статусным значэннем, прыцягваннем да працы адпаведных спецыялістаў. Нягледзячы на тое, што ў 1922 г. у структуры бібліятэкі быў вылучаны фонд старадрукаваных і рэдкіх кніг, пазней сектар (з 1970 г.), самастойная адзінка – адзел рукапісаў, рэдкай кнігі і старадрукаў – зацвярджаецца толькі 1 кастрычніка 1979 г., 1 верасня 2005 г. на яго базе засноўваецца навукова-даследчы адзел кнігазнаўства (НДАК).

Сёння ў структуры НДАК НББ (з 2003 г. – загадчык Г. У. Кірэева) пяць сектараў: арганізацыі і навуковай апрацоўкі

фондаў, абслугоўвання карыстальнікаў, захоўвання фондаў, музейнай дзейнасці, навукова-праектнай работы, Музей кнігі, асноўнымі кірункамі работы якіх з'яўляюцца: ажыццяўленне абслугоўвання карыстальнікаў; збор, арганізацыя, навуковая апрацоўка і захоўванне рукапісных і архіўных матэрыялаў, старадрукаваных, рэдкіх і каштоўных выданняў, музейных прадметаў згодна з профілем [5]. Акрамя таго, супрацоўнікі аддзела ўдзельнічаюць у арганізацыі культурна-асветніцкай і экскурсійнай, выдавецкай дзейнасці, а галоўнае – НДАК НББ выступае каардынацыйным цэнтрам кнігазнаўства ў рэспубліцы ў навуковым, метадычным і бібліяграфічным кірунках [4], аб чым адзначалі Т. І. Рошчына, Г. У. Кірэева, Л. Г. Кірухіна, Т. А. Сапега.

Пасля стварэння аддзела, з 1979 г. да 1991 г. здзейснены 11 арыгінальных публікацый (аўтар 9 з іх – В. Н. Дышыневіч, галоўны бібліёграф аддзела), у якіх закраналіся істотна важныя пытанні скарызнаўства: *мастацкага, гістарыяграфічнага, крыніцазнаўчага, бібліяграфічнага*; у іншых артыкулах звярталася ўвага на *вывучэнне гістарычных кнігазбораў* (Т. І. Рошчына, загадчык аддзела ў 1983–2003 гг.). За перыяд з 1991 да 2015 гг. з'явілася каля 450 аўтарскіх публікацый супрацоўнікаў НДАК НББ. І мае рацыю В. Герасімаў, калі піша, што «за пару дзесяцігоддзяў адраджэння ХХ – пач. ХХІ ст. і існавання незалежнай Рэспублікі Беларусь у бібліятэчнай справе і айчынным кнігазнаўстве зроблена столькі, колькі, магчыма, за пару стагоддзяў да таго» [1]. У агульным аб'ёме публікацый *большасць з іх прысвечана разгляду кніжных калекцый, кніжных помнікаў з фондаў НББ*. У 1990-я гг. актуальнымі тэмамі выступалі *праблемы вяртання ці рэстытуцыі дакументальных помнікаў, бібліяграфічны ўлік кніжных помнікаў, рэканструкцыя гістарычных кнігазбораў, праблемы захавання кніжнай спадчыны*. Новыя змены ў жыцці Рэспублікі Беларусь патрабавалі вырашэння і тэарэтычных пытанняў, найперш, звязаных з вызначэннем зместу паняцця «*нацыянальны дакумент*», да асвятлення якога былі прыцягнуты спецыялісты і іншых аддзелаў НББ, а таксама і іншых бібліятэк, і ВНУ: у 1995 г. апублікаваны артыкул па адпаведнай тэме Р. М. Чыгіровай, А. В. Мураўёвай, Т. І. Рошчынай; у 2010 г. – зборнік «*Нацыянальны дакумент як аб'ект дзейнасці бібліятэк Беларусі*»

(складальнік Т. В. Кузьмініч). На *праблемы беларускамоўнай кнігазнаўчай тэрміналогіі* звяртаюць увагу Т. І. Рошчына і Н. С. Саверчанка, складальнікі «Руска-беларускага тэрміналагічнага слоўнічка» (1997).

Спрыялі росту зацікаўленасці кнігазнаўчай праблем яе нераспрацаванасць, заснаванне і выданне зборніка навуковых артыкулаў «Здабыткі. Дакументальныя помнікі на Беларусі», які ўключае артыкулы як тэарэтычнага, так і практычнага характару па пытаннях кнігазнаўства, гісторыі кнігі, культуралогіі (з 1995 да 2017 г. выйшла 20 выпускаў), арганізацыя і правядзенне з 1998 г. міжнародных навуковых кнігазнаўчых чытанняў (да 2017 г. прайшло 13 міжнародных чытанняў) і адпаведна выданне матэрыялаў чытанняў (з 2000 г.), у якіх яскрава адлюстроўваецца іх канцэптуальны кірунак на адраджэнне беларускай кніжнай культуры. У 2000-я гг. набываюць асаблівую значнасць *практычныя пытанні* распрацоўкі фармата BELMARC для старадрукаў, яго выкарыстанне ў *стварэнні нацыянальнай рэтраспектыўнай бібліяграфіі* (Г. У. Кірэева), абмяркоўваецца праект удзелу Беларусі ў міжнароднай праграме «Памяць свету» і адпаведна распрацоўваецца і прадстаўляецца праграма «Памяць Беларусі» Radziviliana (Т. І. Рошчына); больш ўвагі звяртаецца на *гісторыю кніжнай культуры рэгіёнаў Беларусі* (Т. І. Рошчына, Г. У. Кірэева, Н. І. Раманава, Т. А. Сапега), застаюцца актуальнымі пытанні, звязаныя з *вызначэннем і даследаваннем кніжных помнікаў* (Г. У. Кірэева, Т. І. Рошчына, Л. І. Станкевіч), *персанальных кніжных калекцый і методыкі працы з імі* (Т. І. Рошчына, Л. Д. Сільнова), *закранаюцца праблемы гістарыяграфіі і крыніцазнаўства* (Н. Я. Верас, Г. У. Кірэева, Ю. М. Лаўрык, Т. І. Рошчына, Н. С. Саверчанка), разглядаецца стан і перспектывы *міжнароднага супрацоўніцтва ў галіне кнігазнаўства* (Т. І. Рошчына, Н. С. Саверчанка). Новае гучанне надаецца маладымі спецыялістамі – аспірантамі БДУКМ (як Т. А. Сапега) *тэарэтычным пытанням міждысцыплінарнага характару – кнігазнаўства і музейнаўства*: пра вызначэнне паняцця «музей кнігі», асаблівасці функцыянавання кнігі ў музейным асяроддзі, вызначэнне паняццяў «кніга – музейны прадмет», «кніга – музейны экспанат», «кніжны помнік», «друкаваная кніга як феномен культуры»; Н. Я. Верас звяртае ўвагу на

сутнасць інфармацыйна-бібліяграфічных рэсурсаў у галіне адукацыі і педагагічных навук, вывучае тэрмін «бібліяграфічная рэдкасць» адносна беларускай кнігі, мініяцюрныя выданні; некаторыя тэарэтыка-метадалагічныя пытанні ў кантэксце культуралагічных падыходаў асвятляюцца Т. У. Карнілавай – гэта вызначэнне тэрміна «беларускія кірылічныя выданні», аксіясфера кнігі.

Гісторыі і метадалогіі кнігазнаўства, тэарэтычным пытанням кніжнай культуры ў апошняе дзесяцігоддзе прысвячаюць свае публікацыі Г. У. Кірэева, Т. І. Рошчына, Т. А. Сапега, Т. У. Салавей, Л. Д. Сільнова. Атрымалі далейшае развіццё перспектыўныя пытанні фарміравання Дзяржаўнага рэестра кніжных помнікаў Рэспублікі Беларусь (Т. І. Рошчына), захавання кніжнай спадчыны – праграма «Скарыніяна» (Г. У. Кірэева); рэалізаваны выпуск не менш 20 электронных выданняў, сярод якіх *метадычныя матэрыялы: «Кніжныя помнікі: выяўленне, апісанне, захоўванне, выкарыстанне»* (2013), *даследаванні кнігазбораў: Сапегаў* (2011), *Храптовічаў* (2010), *Радзівілаў* (2009) і *кніжных помнікаў: інкунабул* (2008), *Слуцкага Евангелля* (2008) і інш. Да 500-годдзя беларускага кнігадрукавання супрацоўнікі НДАК НББ прынялі ўдзел у праектах: *апісанне захаваных кніг Ф. Скарыны ў бібліятэках розных краін свету – «Сусветная спадчына Францыска Скарыны», факсімільнае ўзнаўленне «Кніжнай спадчыны Францыска Скарыны», што можа стаць базавай крыніцай як для кнігазнаўчых даследаванняў, так і важкім адукацыйным рэсурсам. Выдадзены таксама ў двух частках матэрыялы Міжнароднага кангрэса «500 гадоў беларускага кнігадрукавання», у рамках якога адбыліся XIII Міжнародныя кнігазнаўчыя чытанні (2017). Такім чынам, ва ўзаемадзеянні выступілі навуковы і практычна-выдавецкі кірункі, за аснову якіх быў узяты інструментарый прамоцыі (папулярызацыі) унікальнай спадчыны Ф. Скарыны, што можа стаць паказальным для прымянення ў дыдактычных занятках і заахвочвання кніжнай культурай, даследаванні якой працягваюцца і не змяншаюцца.*

ЦНБ НАНБ. Першыя крокі бібліятэкі ў галіне навуковага вывучэння кнігі, яе гісторыі, кніжных помнікаў звязаны з дзейнасцю Інстытута беларускай культуры (1925), які ў 1929 г.

быў перайменаваны ў Беларускаю акадэмію навук, адпаведна была адкрыта і Бібліятэка АН БССР. У 1964 г. быў арганізаваны аддзел рэдкіх кніг. У адпаведнасці з пастановай Савета Міністраў БССР ад 25 мая 1990 г. Бібліятэка Акадэміі навук Беларусі была залічана да навукова-даследчых устаноў у галіне бібліятэказнаўства, бібліяграфазнаўства, а таксама гісторыі кнігі [3]. Істотны ўклад у развіццё гісторыі кнігі і бібліятэчнай справы – зборнікі навуковых работ бібліятэкі: «Из истории книги, библиотечного дела и библиографии в Белоруссии» (1970, 1972), «Книга, библиотечное дело и библиография в Белоруссии» (1974), «Книговедение в Белоруссии» (1977), «Из истории книги в Белоруссии» (1979), «Книга в Белоруссии. Книговедение, источники, библиография» (1981, 1983, 1988), «Кніжная культура Беларусі: Да 500-годдзя з дня нараджэння Ф. Скарыны» (1990); вучэбны дапаможнік Н. Ю. Бярозкінай «Гісторыя кнігадрукавання Беларусі (XVI – пачатак XX ст.)» (1998, 2000), яе ж манаграфія – «Библиотеки и распространение научных знаний в Беларуси (XVI–XX вв.)» (2011) і інш.

Адно з вядучых роляў у кірунку гісторыка-кніжных даследаванняў адыгрывае ў бібліятэцы Аддзел рэдкіх кніг і рукапісаў, які складаецца з трох сектараў: кнігазнаўства, навуковай апрацоўкі рукапісаў, абслугоўвання. Дынаміка выдання артыкулаў супрацоўнікаў аддзела выглядае наступным чынам: у 1960-я гг. былі дзве публікацыі, у 1970-я – 29, у 1980-я – 52, у 1990-я – 73, з 2000 да 2014 г. – 493 публікацыі, сярод якіх значную частку складаюць навукова-папулярныя матэрыялы [6, с. 261–350]. Да 50-годдзя стварэння аддзела бібліятэка выдала зборнік навуковых артыкулаў і публікацый «Путь длиною в полстолетия» (2015), у якім асвятляецца дзейнасць аддзела, уключаны матэрыялы, прысвечаныя гісторыі кнігі, бібліяграфіі, даследаванням рукапіснай спадчыны вядомых дзеячаў навукі і культуры Беларусі, успаміны супрацоўнікаў аддзела. Да гісторыі аддзела рэдкіх кніг і рукапісаў звярталіся В. В. Білевіч, Н. Ю. Бярозкіна, Л. І. Збралевіч, А. В. Сцефановіч, А. І. Чарняева.

Разам з тым, што большасць публікацый супрацоўнікаў аддзела рэдкіх кніг і рукапісаў прысвечана *навуковаму даследаванню і прамоцыі фондаў ЦНБ НАНБ і калекцый аддзела*, трэба

адзначыць, што ўпершыню ў кантэкст энцыклапедычнага артыкула пра кнігазнаўства (у 1986 г. у т. 3 «Энцыклапедыі літаратура і мастацтва») Л. І. Збралевіч (загадчык аддзела ў 1968–1990) увяла звесткі пра *вытокі беларускага кнігазнаўства*, звязаўшы яго з Віленскім універсітэтам, адзначыла ўклад І. Лявелея і А. Багаткевіча. Яна таксама звяртала ўвагу на *пытанні даследавання мясцовых выданняў Беларусі і гісторыі беларускай кнігі*, шэраг энцыклапедычных артыкулаў на беларускай мове прысвяціла разнастайным аспектам гісторыі кнігі: *рэдкай і старадрукаванай кнізе, палеатыпам, бібліяфільству, букіністычнай кнізе, прыватным бібліятэкам*. У другой палове 1980-х гг. былі актуалізаваны *пытанні даследавання беларускага чытача і навуковай кнігі* (І. Я. Яўжэнка), у 1990-я гг. асаблівая ўвага ўдзялялася *раскрыццю рукапісных калекцый аддзела* (Я. М. Кісялёва, М. М. Ліс). На пачатку 2000-х гг. была актуалізавана навукова-даследчая праца па *вывучэнні рукапіснай спадчыны беларускіх татараў* (М. У. Тарэлка, А. І. Цітавец, І. А. Ганчарова, І. А. Сынкова), *кірылічных выданняў XVI–XVIII стст.* (у 2014 г. зацверджаны новы праект па выпуску каталога; А. В. Сцефановіч, А. І. Цітавец), *па падрыхтоўцы факсімільных выданняў* [падпольных і партызанскіх газет, часопісаў, лістовак часоў Вялікай Айчыннай вайны; Брэсцкая (Радзівілаўская) Біблія, 1563]. Асабліва вызначальным стаў для аддзела серыяльны праект па складанні і *выпуску каталога выданняў з фонду ЦНБ НАНБ «Бібліотека Радзівіллов Несвижской ординации»* (з 2010 да 2017 г. выйшлі 10 кніг, складальнікі – А. В. Сцефановіч, М. М. Ліс), дзякуючы якому вырашаюцца *пытанні не толькі бібліяграфічнай рэканструкцыі гістарычнага кнігазбора*, але *праблемы яго навукова-тэрміналагічнага забеспячэння* (кожнае выданне змяшчае «Терминологический словарь», паказальнікі друкароў і выдаўцоў, аўтараў, каментатараў, перакладчыкаў, уладальнікаў дакументаў, выкарыстаных крыніц), *дапаўняецца даведкава-крыніцазнаўчая і гістарыяграфічная база па гісторыі кнігі і кнігазнаўства*. На пачатку 2010-х гг. супрацоўнікі аддзела значную ўвагу надавалі падрыхтоўцы навукова-папулярных матэрыялаў для суправаджэння *электронных тэматычных і персанальных інтэрнэт-выстаў наводле фондаў ЦНБ НАНБ: «Рукапісы не гараць»* (М. М. Ліс, Т. І. Жук), «Новости временных лет», «История в рецептах» (І. Л. Мурашова).

Актыўна супрацоўнічае аддзел рэдкіх кніг і рукапісаў з іншымі структурнымі падраздзяленнямі ЦНБ НАНБ у рэалізацыі агульнабібліятэчных і адначасова міжнародных праектаў па кніжнай культуры, працягваючы традыцыю раскрыцця рукапісных і друкаваных калекцый са сваіх фондаў і методыку працы з імі: «Книжная культура Беларуси и России. Комплексные исследования в контексте историко-культурного взаимодействия» (2010), «Книжная культура в контексте инновационного развития общества» (2014), «Берковские чтения» (з 2011 г.), «Современные проблемы книжной культуры: основные тенденции и перспективы развития» (з 2014 г.). Тым самым вырашаюцца задачы вызначэння ролі і месца кнігазбораў у сістэме культурных каштоўнасцей Беларусі і сусветнай кніжнай культуры, распрацоўваюцца кірункі актуалізацыі і прамоцыі кніжнай спадчыны ў інфармацыйнай прасторы.

Дадатная дынаміка стварэння і распаўсюджвання кнігазнаўчай інфармацыі і пашырэнне яе тэматыкі, пачынаючы з сярэдзіны 1990-х гг., паспрыяла наступнаму кроку – крышталізацыі ведаў пра кнігу, заснаванню і ўдасканаленню структуры і змястоўнага кантэнта прафесійных выданняў, неабходных для фарміравання інфармацыйнай адукацыйнай прасторы па кнігазнаўстве. Адначасова, як можна заўважыць, недастае абагульняючых тэарэтычных і гістарычных прац [2], спланаванай узаемазвязанай каардынацыйнай дзейнасці, таму актуальнымі застаюцца пытанні даследавання, развіцця і сучаснага стану беларускай навукі пра кнігу; культываванне рэцэнзійнай і перакладчыцкай працы, каментавання і аналізу ў галіне кнігазнаўства; выпрацоўка адзіных падыходаў да фундаментальных тэрміналагічных пытанняў; бібліяграфічнае забеспячэнне гісторыі беларускага кнігазнаўства. Вырашэнне дадзеных пытанняў патрабуе новых падыходаў у падрыхтоўцы кадраў, якія на практыцы, у навукова-даследчых аддзелах кнігазнаўства былі б здольныя якасна іх ажыццяўляць. Праца з кнігай, а тым больш з кніжным помнікам, вымагае значнага багажу высокапрафесійных кнігазнаўчых ведаў, выкладанне якіх неабходна распрацаваць і аднавіць, выкарыстоўваючы назапашаны вопыт НББ і ЦНБ НАНБ, пашыраць у працэсе навучання спецыялістаў бібліятэчна-інфармацыйнай сферы ўжо на ўзроўні бакалаўрэата, а таксама магістратуры, аспірантуры і дактаран-

туры. У гэтым кірунку павінна, у першую чаргу, праявіцца ўзаемадзеянне тэорыі і практыкі, навукі і адукацыі, накіраваных на задавальненне патрэб як практычнай, так і даследчай дзейнасці ў галіне кнігазнаўства, якое мае багацейшы матывацыйны патэнцыял для падрыхтоўкі кампетэнтных спецыялістаў у галіне бібліятэчна-інфармацыйнай дзейнасці.

1. Герасімаў, В. Узлёты і падзенні кнігі і кніжніц Беларусі за апошнія тры тысячагоддзі: асабісты «гамбургскі рахунак» / В. Герасімаў // Беларуская кніга ў кантэксце сусветнай кніжнай культуры : зб. навук. прац / Беларус. дзярж. ун-т культуры і мастацтваў. – Мінск, 2014. – Вып. 5. – С. 167.

2. Доўнар, Л. І. Беларуская навука пра кнігу: набыткі і праблемы / Л. І. Доўнар // Современные проблемы книжной культуры: основные тенденции и перспективы развития : материалы Междунар. науч. семинара (Минск, 2–3 апр. 2014 г.). – Минск ; М., 2014. – С. 18–21.

3. История ЦНБ НАН Беларуси [Электронны рэсурс]. – Рэжым доступу: <http://csl.bas-net.by/Web/Pages/history.asp>. – Дата доступу: 20.11.2017.

4. Киреева, Г. В. Национальная библиотека Беларуси как центр книговедческих исследований / Г. В. Киреева // Беларуская кніга ў кантэксце сусветнай кніжнай культуры : зб. навук. арт. / Беларус. дзярж. ун-т культуры і мастацтваў. – Мінск, 2008. – Вып. 2. – С. 76–90.

5. Навукова-даследчы адзел кнігазнаўства [Электронны рэсурс]. – Рэжым доступу: <http://portal.nlb.by/portal/page/portal/index/content?lang=be&classId=7C30A1D7C7CF47369111EB5694A9DCB6>. – Дата доступу: 20.11.2017.

6. Путь длиною в полстолетия: к 50-летию образования отдела редких книг и рукописей Центральной научной библиотеки им. Якуба Коласа НАН Беларуси / сост.: А. В. Стефанович, М. М. Лис ; ред. библиогр. записей И. Л. Мурашова ; редкол.: А. И. Груша (гл. ред.) [и др.]. – Минск : Беларуская навука, 2015. – 357 с. : ил.

*О. Н. Елисеенков,
доцент кафедры искусства эстрады
Белорусского государственного
университета культуры и искусств*

АНАТОЛИЙ ЯРМОЛЕНКО: ЮБИЛЕЙНЫЙ ПАРАФРАЗ

Анатолий Ярмоленко начал музыкальную деятельность в Ансамбле песни и пляски Дома офицеров Бакинского военного